

РЕШЕНИЕ

№ 4082

гр. София, 21.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 21.05.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Добромир Андреев

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Георги Бозуков

при участието на секретаря Анжела Савова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **3887** по описа за **2021** година докладвано от съдия Наташа Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно процесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 63, ал.1, изр. 2-ро от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на ДИТ-Софийска област срещу Решение № 20069394/17.03.2021 г. по НАХД № 11337/2020 г. на СРС, НО, 134 състав. С оспореното решение е отменено Наказателно постановление № 23-003349/07.08.2020 г., издадено от Директора на ДИТ-Софийска област, с което на [фирма] е наложен "имуществена санкция" в размер на 2 000 лв., на основание чл. 416, ал. 5 от КТ, вр. с чл. 413, ал. 2 от КТ, за нарушение на чл. 60, ал. 1 от Наредба № 2/22.03.2004 г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи, във връзка с чл. 16, т. 1, б. „б“ от същата наредба.

В жалбата се поддържа, че решението на СРС е незаконосъобразно. Моли се то да бъде отменено, като бъде потвърдено издаденото НП.

В съдебно заседание касаторът се представлява от юрк. И., който поддържа касационната жалба и моли тя да бъде уважена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът - [фирма] – в съдебно заседание не се представлява.

Софийска градска прокуратура в съдебно заседание се представлява от прокурор М., която счита касационната жалба за основателна.

Административен съд София – град, II касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена от надлежна страна, в законоустановения срок, срещу съдебен акт, който подлежи на инстанционен контрол, а разгледана по същество е неоснователна.

Въззивният съд, след обсъждане на събраните писмени и гласни доказателства, е приел за установена следната фактическата обстановка:

На 02.06.2020г. във връзка с постъпил сигнал за настъпила трудова злополука била извършена проверка от контролни органи при ДИТ– СО на обект – строеж на смесена сграда с офиси, магазини, жилища, подземен гараж и трафопост, находящ се в [населено място], [улица], УПИ II- 600, кв. 230, м. П. – Б..

В хода на извършената проверка било установено, че на строящата се сграда се изгражда кофраж за покривната плоча на 9 – то ниво / кота + 26 метра/ , без да са предприети каквито и да е мерки срещу падане от височина.

За изясняване на фактическата обстановка били изисквани и впоследствие представени в ДИТ – СО договор за възлагане на СМР, договор за съвместни мероприятия по ЗБУТ, както и протокол за вътрешно разследване на инцидента във връзка с който контролните органи били сезирани.

Резултатите от проверката били обективирани в протокол № ПР 2014620/10.06.2020г.

Въз основа на резултатите от проверката на 10.06.2020г. бил съставен АУАН № 23-003349/10.06.2020г. за извършено нарушение на разпоредбата на чл. 60, ал. 1 от Наредба № 2 /2004г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи във връзка с чл. 16, т. 1, б. „б“ от същата наредба. В така съставения АУАН била посочена дата на извършване на нарушението – 02.06.2020г.

Препис от АУАН бил връчен на нарушителя на датата на съставянето му.

Въз основа на АУАН било издадено Наказателно постановление № 23-003349/07.08.2020 г.

Решението на СРС е валидно, допустимо и правилно.

Съгласно чл. 60, ал. 1 от Наредбата работи на височина се извършват при осигурена безопасност от падане на хора или предмети чрез подходящо оборудване, колективни и/или лични предпазни средства (напр. ограждения, скелета, платформи и/или предпазни (защитни) мрежи). Безспорно е налице посоченото в НП нарушение, видно от доказателствата, събрани в хода на административнонаказателното производство.

К. състав споделя извода на СРС, че неправилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на [фирма]. Налице е възлагане от [фирма] на [фирма] на изпълнението на извършваните на проверения обект СМР по силата на договор от 10.12.2019 г. Следователно [фирма] отговаря пряко за извършването на СМР на обекта, както и за спазване на правилата за осигуряване на безопасни условия на труд по Наредба № 2/22.03.2004 г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи. [фирма] не може да бъде административнонаказателно отговорно лице относно извършваните на проверения обект СМР и спазването на изискванията за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд.

При така установеното, настоящата касационна инстанция намира, че обжалваното решение е законосъобразно и не са налице касационни основания за неговата отмяна,

поради което следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София-град, II касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20069394/17.03.2021 г. по НАХД № 11337/2020 г. на СРС, НО, 134 състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.